

§ 2. 1. Osobom uprawnionym do renty inwalidzkiej na podstawie przepisów, o których mowa w § 1, przysługuje dodatek z tytułu działalności twórczej lub artystycznej, jeżeli działalność tę wykonywały ostatnio przed powstaniem inwalidztwa i okres tej działalności wynosi co najmniej 5 lat.

2. Okres działalności, o którym mowa w ust. 1, może być krótszy niż 5 lat, jeżeli inwalidztwo powstało wskutek wypadku pozostającego w związku z działalnością twórczą lub artystyczną.

§ 3. 1. Za działalność twórczą lub artystyczną uprawniającą do przyznania dodatku do emerytury lub renty inwalidzkiej uważa się działalność w dziedzinach określonych ustawą z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. Nr 38, poz. 225) oraz przepisami wydanymi na jej podstawie.

2. Wykonywanie działalności twórczej lub artystycznej przez okres wymagany do przyznania dodatku stwierdza Komisja do Spraw Zaopatrzenia Emerytalnego Twórców, powołana ustawą, o której mowa w ust. 1.

§ 4. Wysokość dodatku oblicza się od emerytury lub renty inwalidzkiej bez jakichkolwiek innych dodatków.

§ 5. W razie zbiegu prawa do dodatków określonych w rozporządzeniu lub zbiegu prawa do jednego z tych dodatków z prawem do dodatku z tytułu innej działalności lub pracy, wypłaca się jeden z tych dodatków, a mianowicie wyższy lub wybrany przez uprawnionego.

§ 6. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do osób uprawnionych do emerytur i rent inwalidzkich określonych przepisami:

- 1) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 19 i z 1972 r. Nr 53, poz. 341),
- 2) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10),
- 3) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 11 i z 1972 r. Nr 53, poz. 341 i 342).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

3

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 stycznia 1974 r.

w sprawie niezawieszania prawa do emerytury lub renty rencistom zatrudnionym w niektórych rodzajach usług, w handlu i w gastronomii.

Na podstawie art. 65 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341 oraz z 1973 r. Nr 38, poz. 225) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nie zawiesza się prawa do emerytury lub renty emerytom i rencistom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy albo na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło w uspołecznionych zakładach pracy świadczących usługi na rzecz ludności lub rolnictwa, w uspołecznionych przedsiębiorstwach obrotu towarowego lub w uspołecznionych przedsiębiorstwach gastronomicznych, jeżeli:

- 1) posiadają oni kwalifikacje do wykonywania takiego zatrudnienia oraz
- 2) osiągają z tytułu takiego zatrudnienia zarobek nie przekraczający kwoty 24.000 zł w roku kalendarzowym.

§ 2. 1. Jeżeli emeryt (rencista) osiągnął zarobek w kwocie 24.000 zł przed zakończeniem roku kalendarzowego i z tytułu dalszego zatrudnienia uzyskuje zarobek przekraczający miesięczną wysokość emerytury lub renty — prawo do tych świadczeń ulega zawieszeniu; w razie gdy zarobek nie przekracza miesięcznej wysokości emerytury lub renty — wypłaca się te świadczenia zmniejszone o wysokość uzyskiwanego zarobku.

2. Zawieszenie prawa do emerytury lub renty albo zmniejszenie wysokości tych świadczeń następuje począw-

szy od miesiąca, w którym rencista przekroczył zarobek w kwocie 24.000 zł, i trwa przez okres dalszego zatrudnienia nie dłużej niż do końca roku kalendarzowego.

§ 3. 1. Za zatrudnienie w uspołecznionych zakładach pracy świadczących usługi uważa się wykonywanie:

- 1) usług na rzecz rolnictwa — określonych przepisami uchwały nr 34 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1972 r. w sprawie rozwoju usług produkcyjnych dla rolnictwa (Monitor Polski Nr 14, poz. 94),
- 2) usług na rzecz ludności — określonych przepisami uchwały nr 35 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1972 r. w sprawie rozwoju usług (Monitor Polski Nr 14, poz. 95).

2. Za zatrudnienie w uspołecznionych zakładach pracy, o którym mowa w ust. 1, uważa się również sprawowanie przez opiekunki domowe terenowych placówek Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej i siostry pogotowia Polskiego Czerwonego Krzyża opieki nad osobami niedołączonymi, przewlekłe chorymi i inwalidami.

§ 4. 1. Za zatrudnienie w uspołecznionych przedsiębiorstwach obrotu towarowego uważa się pracę wykonywaną:

- 1) w sklepach i magazynach — w charakterze sprzedawców, kasjerów, pakowaczy, robotników i rzemieślników,
- 2) w transporcie związanym z handlem — na stanowiskach kierowców i robotników spedycyjnych,

3) w Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego — przy obsłudze targów międzynarodowych i krajowych.

2. Za zatrudnienie w uspołecznionych przedsiębiorstwach obrotu towarowego uważa się również wykonywanie czynności związanych ze zbieraniem i skupywaniem surowców wtórnych.

§ 5. Za zatrudnienie w uspołecznionych przedsiębiorstwach gastronomicznych uważa się pracę wykonywaną w zakładach przemysłu gastronomicznego, w placówkach żywienia przyzakładowego, a także w obiektach czasowych Funduszu Wczasów Pracowniczych lub wczasów zakładowych w charakterze szefów kuchni lub ich zastępców, kuchmistrzów, kucharzy, bufetowych, kelnerów, pomocy w kuchni, robotników oraz rzemieślników.

§ 6. 1. Za zarobek, o którym mowa w § 1 pkt 2, uważa się wynagrodzenie z tytułu wykonywania umowy o pracę, dochód z tytułu umowy zlecenia lub umowy o dzieło, a w razie wykonywania czynności zarówno na podstawie umowy o pracę, jak i na podstawie umowy o dzieło lub zlecenia — łączne wynagrodzenie i dochód.

2. Za wynagrodzenie z tytułu wykonywania umowy o pracę uważa się dokonane na rzecz rencisty wypłaty, z tym że w zakładach stosujących podatek od wynagrodzeń — po odliczeniu tego podatku i składki na cele emerytalne. Nie uważa się za zarobek wartości umundurowania, deputatu lub innych świadczeń w naturze ani ich ekwiwalentu.

3. Za dochód z tytułu wykonywania umowy zlecenia lub umowy o dzieło uważa się kwotę stanowiącą podstawę wymiaru podatku od wynagrodzeń, pomniejszoną o kwotę tego podatku.

§ 7. Uspołeczniony zakład pracy obowiązany jest zawiadomić właściwy organ rentowy o zatrudnieniu rencisty zgodnie z kwalifikacjami (§ 1 pkt 1) oraz o przekroczeniu przez rencistę w danym roku kalendarzowym łącznego zarobku w kwocie 24.000 zł z podaniem wysokości miesięcznego zarobku, jeżeli rencista jest nadal zatrudniony.

§ 8. W zakresie niezawieszania prawa do emerytury lub renty z tytułu zatrudnienia rencistów, o których mowa w § 1, stosuje się ponadto przepisy § 1, 12, § 13 ust. 1 i 3, § 17 i § 20 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1969 r. w sprawie niezawieszania prawa do emerytury lub renty (Dz. U. Nr 3, poz. 16).

§ 9. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 27 września 1968 r. w sprawie rodzajów zatrudnień, których okresowe wykonywanie nie powoduje zawieszenia prawa do emerytury lub renty (Monitor Polski Nr 42, poz. 294).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

4

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 14 grudnia 1973 r.

zmieniające rozporządzenie o opłatach konsularnych.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i czynnościach konsulów (Dz. U. Nr 103, poz. 944) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 13 grudnia 1966 r. o opłatach konsularnych (Dz. U. z 1967 r. Nr 2, poz. 7) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

- a) dodaje się nowe pkt 7 i 8 w brzmieniu:
- „7) związane z dochodzeniem przez obywateli polskich roszczeń pracowniczych ze stosunku pracy i o naprawienie szkód wynikłych z wypadku przy pracy albo z choroby zawodowej,
- 8) związane z zabezpieczeniem, likwidacją lub przekazaniem spadku po zmarłym członku załogi polskiego statku morskiego, żeglugi śródlądowej lub statku powietrznego oraz po zmarłym obywatelu polskim przebywającym służbowo za granicą”,

b) dotychczasowy pkt 7 oznacza się jako pkt 9,

2) w § 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stypendystów skierowanych z Polski na studia za granicę oraz stypendystów podejmujących naukę w polskich szkołach średnich, wyższych i placówkach naukowo-badawczych, w zakresie spraw związanych z ich studiami”,

3) w § 6 ust. 1 dodaje się wyrazy:

„przy czym niektóre koszty rzeczywiste mogą być ustalone przez urząd konsularny w formie zryczałtowanej”,

4) załącznik do rozporządzenia — Taryfa opłat konsularnych — otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1974 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*